

una nota diplomàtica que produirà els seus efectes als noranta dies, comptats des de la data de la seva comunicació a l'altra part.

Tegucigalpa, municipi del Districte Central, als quinze dies del mes de febrer de mil nou-cents noranta-cinc, en dos exemplars en llengua espanyola, ambdós igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya, A.R.,
Javier Solana Madariaga,
Ministre d'Afers Exteriors

Per la República d'Hondures,
Ernesto Paz Aguilar,
Ministre de Relacions Exteriors

Aquest Acord va entrar en vigor el 26 de novembre de 2001, data de l'última notificació bescanviada entre les parts en què es comunicava el compliment dels tràmits interns respectius, segons estableix l'article quart.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 19 de febrer de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'HISENDA

4916 REIAL DECRET 206/2002, de 22 de febrer, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre. («BOE» 61, de 12-3-2002.)

La Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, imposa a l'Administració tributària el deure de facilitar als contribuents el compliment de les seves obligacions fiscals, de manera que la intervenció d'aquests es dugui a terme en la forma menys costosa possible, sempre que això no suposi un perjudici per a la hisenda pública o l'interès general.

L'objectiu de reducció de la pressió fiscal indirecta és necessari tant per raons de compliment de la legalitat vigent, en particular els articles 2.2 i 20 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, com per raons de caràcter tècnic, ja que un sistema tributari eficient ha de complir el principi d'economia, de manera que es redueixin al mínim les despeses ocasionades per la gestió i la recaptació tributària, tant per a la mateixa Administració com per al contribuent.

La redacció fins ara vigent del Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat pel Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, obligava el contribuent que optava per practicar autoliquidació a ingressar l'import del deute tributari a l'entitat de dipòsit que presta el servei de caixa a les oficines de gestió tributària de l'Administració tributària competent, sense que fos possible l'ingrés a través d'una entitat col·laboradora. Aquest sistema ha mostrat algunes ineficiències, de manera que és necessària una modificació normativa dirigida a permetre que l'Administració tributària competent pugui admetre l'ingrés dels deutes tributaris a través d'una entitat col·laboradora.

D'altra banda, aquest Reial decret suposa el compliment del mandat contingut en l'article 17 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesu-

res fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que afegeix un apartat 4 a l'article 39 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, de manera que s'estableix el procediment de fraccionament del pagament de l'impost en els casos en què el drethavent integra a la base imposable una renda, temporal o vitalícia, procedent d'un contracte d'assegurança de vida en què el causant era contractant de l'assegurança individual o assegurat a l'assegurança col·lectiva. S'opta per exigir al beneficiari els pagaments fraccionats amb caràcter posterior a la percepció anual de la renda temporal o vitalícia.

El desenvolupament del dret al fraccionament del pagament de l'impost per als perceptors de rendes temporals o vitalícies derivades d'assegurances no és obstacle perquè aquests puguin optar per la liquidació parcial de l'impost que preveu l'article 35 de la Llei, cas en què les percepcions de les anualitats ja haurien satisfet l'impost en la seva totalitat, sense que sigui necessari acudir a fraccionar-lo.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2002,

DISPOSO:

Article primer. *Adició d'un nou article 85 bis al Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre.*

S'afegeix l'article 85 bis al Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, en els termes següents:

«Article 85 bis. *Fraccionament de la quota derivada de les quantitats percebudes en forma de renda per contractes d'assegurança sobre la vida.*

1. A les assegurances sobre la vida en les quals el causant sigui, al seu torn, el contractant de l'assegurança individual o l'assegurad a l'assegurança col·lectiva i l'import de les quals sigui percebut pels beneficiaris en forma de renda, vitalícia o temporal, aquests han d'integrar a la base imposable el valor actual de la renda esmentada.

2. El valor actual de la renda esmentada s'acumula a la resta de béns i drets que integren la porció hereditària del beneficiari.

3. El beneficiari pot sol·licitar, durant el termini que preveu l'article 67.1.a) d'aquest Reglament, el fraccionament de la part de la quota resultant d'aplicar sobre el valor actual de la renda, vitalícia o temporal, deduïda si s'escau la quantitat que preveu l'article 20.2.b) de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, el tipus mitjà de gravamen.

S'entén per tipus mitjà de gravamen el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota tributària total que ha d'ingressar el contribuent pel valor total dels béns i drets que integren la seva base liquidable. Aquest tipus mitjà de gravamen s'expressa amb dos decimals.

4. L'Administració competent per a l'exacció de l'impost ha d'acordar el fraccionament en el nombre d'anys en què es percebi la renda, si és temporal, o en quinze anys si és vitalícia, i no s'exigeix la constitució de cap tipus de caució ni es meriten interessos de demora.

L'Administració competent ha de notificar al contribuent la resolució de la sol·licitud en el termini de tres mesos; si transcorregut el termini no s'ha notificat cap resolució expressa, la sol·licitud es considera estimada. Només es pot desestimar la sol·licitud si està incompleta o no compleix els requisits que fixa la norma.

5. L'import de l'ingrés anual corresponent al pagament fraccionat resulta de dividir la quota que es fracciona entre el nombre d'anys en què es percebi la renda si és temporal, o entre quinze si és vitalícia.

El pagament anual fraccionat s'ha d'ingressar en els terminis que figurin en la resolució de concessió del fraccionament, dins del mes de gener següent a la percepció íntegra de cada anualitat de renda.

6. En el cas que s'exerciti el dret de rescate, la totalitat dels pagaments fraccionats pendents s'han d'ingressar durant els trenta dies següents a l'exercici.

7. En el cas que es produeixi l'extinció de la renda, només és exigible el pagament fraccionat pendent que correspongui a l'anualitat de renda efectivament percebuda i pendent d'ingrés.

8. La responsabilitat subsidiària de les entitats d'assegurances s'extingeix en relació amb el primer pagament fraccionat quan el beneficiari acrediti l'obtenció, en forma expressa o per silenci, del fraccionament que regula el present precepte.

El manteniment de l'extinció de la responsabilitat exigeix l'acreditació pel contribuent davant de l'entitat d'assegurances de l'ingrés del pagament fraccionat corresponent a cada anualitat de renda.

En el cas de l'exercici del dret de rescate, les entitats d'assegurances poden exigir la presentació de certificació expedida per l'Administració tributària sobre l'import de l'impost pendent de pagament, als efectes de conèixer la quantia de la seva responsabilitat subsidiària i, si s'escau, poder lliurar als beneficiaris un xec bancari expedit a nom de l'Administració creditora de l'impost, d'acord amb el que preveu l'article 8.1.b) de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.»

Article segon. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 87 del Reglament de l'impost sobre successions i donacions aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 87 del Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, en els termes següents:

«1. Els subjectes passius que optin per determinar l'import dels seus deutes tributaris mitjançant autoliquidació han de presentar-la en el model d'imprès de declaració liquidació especialment habilitat a l'efecte, i ingressar el seu import dins dels terminis que estableix l'article 67 d'aquest Reglament per a la presentació de documents o declaracions o en el de pròrroga de l'article 68, a l'entitat de dipòsit que presta el servei de caixa a l'Administració tributària competent o en alguna de les seves entitats col·laboradores.»

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

4917 *REIAL DECRET 207/2002, de 22 de febrer, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig. («BOE» 61, de 12-3-2002.)*

La Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, imposa a l'Administració tributària el deure de facilitar al contribuent el compliment de les seves obligacions fiscals, de manera que la intervenció d'aquest es dugui a terme de la forma menys costosa possible, sempre que això no suposi un perjudici per a la hisenda pública i l'interès general.

L'objectiu de reducció de la pressió fiscal indirecta és necessari tant per raons de compliment de la legalitat vigent, en particular els articles 2.2 i 20 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, com per raons de caràcter tècnic, ja que un sistema tributari eficient ha de complir el principi d'economia, de manera que es redueixin al mínim les despeses ocasionades per la gestió i la recaptació tributària, tant per a l'Administració mateixa com per al contribuent.

La redacció fins ara vigent del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret 828/1995, de 29 de maig, obligava el contribuent a practicar autoliquidació i a ingressar l'import resultant a l'entitat de dipòsit que presta el servei de caixa a les oficines de gestió tributària de l'Administració tributària competent, i no era possible la utilització de la via d'ingrés mitjançant cap entitat bancària col·laboradora.

L'existència d'un únic sistema d'ingrés ocasiona dificultats en una gestió tributària eficient, i per això és necessari introduir les modificacions pertinents per tal que l'Administració tributària competent pugui permetre als contribuents fer l'ingrés dels deutes tributaris mitjançant una entitat col·laboradora.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 107 del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig, en els termes següents:

«1. El subjecte passiu, dins del termini que estableix l'article 102.1 anterior, ha de practicar l'autoliquidació i n'ha d'ingressar l'import a l'entitat de